

VÅRNUMMER • ÅRGÅNG 70 • NR 1
Berga i FEBRUARI 2010

"Iiiii Geeväär! Högvakt i alla väder."

Foto: K. Svanen

Det är nu 50 år sedan jag ryckte in till KA1 för att genomgå grundutbildning syftande till krigsplacering i Kustjägarförband. Då sade man "Krigsmakten" – och visst var det en organisation som med hela svenska folkets ansvar syftade till att försvara landet. Upprustning och anpassning efter andra världskriget var i full gång ty som bekant så låg vi ganska långt efter avseende materiel och utrustning. Det var under just 60-talet som vi i grunden började komma i nivå med övriga världen. Detta var tydligast gällande Infanteriets beväpning där vi hade alldeles för liten eldkraft. Jämför, exempelvis, med de tyska förbanden som 1944 ingick i Ardenneroffensiven. Det var nog endast det svenska flygvapnet som låg på framkant.

Ordet "Krigsmakt" blev sedermera "Försvarsmakt". Försvaret kallades då för ett invasionsförsvar vilket antydde att landets gränser skulle försvaras mot invasion. Tyvärr så fick man – i synnerhet i politiska kretsar – intryck av att det förväntades invasion typ Normandi 1944. En liknande invasion över havet kunde i nutid inte förväntas.

Säkerhetspolitiken anpassades till rådande läge, invasionsförsvaret blev till synes onödigt och prislappen för

hög. Försvaret av våra gränser nedprioriterades och det befintliga nedmonterades till "nada". Detta är ett förenklat synsätt från min sida. Vart jag egentligen vill komma är följande:

Ordet "Försvarsmakt" är idag ganska missvisande ty några bataljoner med längre mobiliseringstider kan knappast kallas vara ett försvar. Att vi saknar artilleri (vi har tydligen 24 pjäser kvar) gör ju inte saken bättre.

Soldatutbildningen kraftsamlar för att klara utlandsmissionerna vilket knappast har bärighet till landets försvar. Således kan en ny benämning vara klädsam och rättvisande. Varför inte "Väpnade styrkan"?

Bäste läsare, slå mig gärna på fingrarna i denna sak. Reaktion efterlyses.

En ljuspunkt – det blir amfibiekårens dag (typ tidigare regementets dag) den 12 juni! Möt upp!

Missa inte vårt årsmöte den 13 mars. Ny ordförande kommer att väljas.

Slutligen: Glöm inte fysiken – motionera!

Ha ett trevligt 2010! ■

Red.

REDAKTION

Redaktör:

Hans-Jochen Seifert
tillika ansvarig utgivare
Tfn 08 541 316 56
Mobil 0708 541 385
ljn@telia.com

Redaktionskommitté:

Ingemar Wemmenhög
Tfn 08-541 360 12

Redaktionens adress och tfn:

Borg-Skum
1. Amfibieregementet
130 61 Hårsfjärden
Tel 010 823 30 00

Utgivning:

Fyra nummer per år

Layout:

P&B Grafiska HB
Mobil 070 781 86 04
gunilla@anv.se

Tryckeri:

Wassberg + Skotte Tryckeri AB

VAPENBRÖDERNA

Amf 1, 130 61 Hårsfjärden

Årsavgift:

175 kr

Plusgiro:

9 33 80-4

Bankgiro:

473-0537

Skattmästarens adress och tfn:

Kristina Granath
Rindöby 1 · 185 41 Vaxholm
Tel : 08 541 363 42
kristina.granath@telica.com

Adressändring meddelas skattmästaren

VAPENBRÖDERNAS STYRELSE

Hedersordförande:

Överste 1. gr Curt Karlberg

Ordförande:

Överste Jonas Olsson

1. vice ordförande:

Bengt Svanteson

2. vice ordförande/tillika klubbmästare:

Christina Grahm

Övriga styrelseledamöter:

Hans-Jochen Seifert,
Staffan Vestin, Agneta Blom,
Tommy Aasa, Gun Källman,
Svenåke Wickström,
Per Brännhammar,
Kristina Granath,

Suppleanter:

Anitha Pettersson,
Claes-Arne Sunnman

Revisorer:

Håkan Söderlindh,
Christer Uppström

Revisorssuppleant:

Christer Sandström

Vapenbrödernas Valberedning:

Karin Enström samt Håkan Melin
(sammankallande)
Göran Mattson

Kontaktman för föreningsmedlemmarna

Om Du har frågor eller förslag rörande
föreningens verksamhet m m.

Skriv eller ring till:

Per Brännhammar
V Bangatan 53 A, 195 40 Märsta
Tfn 08 591 138 88

GLÖM INTE MEDLEMSAVGIFTEN !!!

ORDFÖRANDE

i Vapenbröderna

Foto: HJS

SÅ BÖRJAR MIN TID SOM ORDFÖRANDE ATT LIDA

mot sitt slut. I samband med årsmötet så lämnar jag över ordförandeklubban till min efterträdare överste *Ola Truedsson*. Det har varit ett stort nöje att få vara ordförande i vapenbröderna. För regementets del betyder det väldigt mycket att det finns ett stöd från kamratföreningen. Det är också viktigt att behålla möjligheten att träffa tidigare kamrater som har en koppling till vårt regemente och vapenslag. Att bevara goda minnen och traditioner är av stor vikt och vår kamratförening vapenbröderna är ett utmärkt stöd i detta. Tack till alla medlemmar som stödjer vapenbröderna.

Som ni alla vet pågår det ett stort förändringsarbete i försvarsmakten. Målet med detta arbete är att uppnå långsiktig balans mellan krav på operativ förmåga och tilldelad ekonomi. Försvarsmakten har inriktat sig på att hitta effektivitetsvinster genom till exempel regional och lokal samordning inom och mellan garnisoner, samarbete med andra länder samt rationaliseringar och effektiviseringar inom områden som produktion, ledning och logistik. Detta kommer med stor sannolikhet att påverka regementet och den marina organisationen. I vilken omfattning är idag för tidigt att bedöma men det är helt klart att det blir förändringar.

Jag känner ingen oro för att insatsorganisationen med vår amfibiebataljon och vårt bevakningsbåtskompani kommer att organiseras med rätt materiel och personal inför 2014. Det område som jag känner är otroligt viktigt att få rätt struktur på är den organisation som krävs för att stödja våra insatsförband. Den närmaste tiden kommer att visa var vi hamnar i denna fråga. Att det finns en marin garnison med en tydlig och stark regementsledning är enligt min uppfattning en förutsättning för produktionen av våra insatsförband.

Att vi nu går in i ett helt nytt personalförsörjningssystem kan tydligt exemplifieras med att för-

sta helgen i februari inbjöd Amf 1 blivande värnpliktiga soldater att komma ut till Berga inför deras inryck i maj. Denna informationshelg var troligen det sista i sitt slag med hänsyn till den snart vilande pliktlagen, som planeras att träda i kraft från den 1 juli i år. Informationshelgen hade syftet att förbereda individerna mentalt och fysiskt på värnplikten. I fortsättningen skall soldaterna rekryteras och anställas vilket ju är en helt annan sak än att de kallas in med plikt. Personligen är jag övertygad om att vi i framtiden kommer att kunna rekrytera dugliga soldater till amfibiekåren men jag tror också att det kommer att bli en utmaning för förbandet. Det krävs att lagar och förordningar förändras inom en snar framtid så att de stödjer det nya personalförsörjningssystemet och att vi finner vägar för att rekrytera rätt människor till våra förband.

Verksamheten på förbandet följer den lagda planeringen och utbildningsuppdraget av den sista stora värnpliktskontinenten går mycket bra. Jag vill också informera att Amfibiekårens dag (regementets dag) genomförs den 12 juni. Jag hoppas att många bokar in denna dag och besöker Berga för att möta innerliggande soldater, se materiel och känna andan vid förbandet.

Avslutningsvis vill jag rikta ett stort tack till styrelsen för ert gedigna arbete i styrelsen och med vår tidning.

Håll till godo med årets första Borgskum. ■

*Jonas Olsson
Ordförande*

PS

Min vanliga uppmaning, glöm inte att hjälpa till med rekryteringen av nya medlemmar.

DS

Nya medlemmar!

Vi hälsar dem välkomna i kamratkretsen

Robert von Knorring, Åkersberga · Sven-Olof Kviman, Vaxholm
Rolf Nordfeldt, Åkersberga · Isak Sjöström, Täby · Ola Truedsson, Karlskrona

ICC – International Combat Craft Course

Stridsbåt under ankörning mot landstigningsstranden.

Anders Joninger ringde mig och under vårt samtal framgick det att han skulle guida en stridsbåtkurs på fästningsmuseet. "Kan man få delta för att bevaka den för B-S räkning?" frågade jag. "Självklart!" blev svaret. Varvid denna artikel blev möjlig.

Vi möttes för överfart med en av Vaxholmsbolagets båtar och så småningom dök båtkursen upp med stridsbåtar och en lätt trossbåt som är till för underhållstransporter. Kapten Ludvig Lindkvist var dess kurschef. Han berättade att detta var den andra kursen under innevarande år.

"HUR LÅNG ÄR KURSEN OCH VAD ÄR DESS SYFTE?" frågade jag.

"Kursen varar i 6 veckor och är en vidareutbildning eller påbyggnadskurs. De som deltar har sedan tidigare en gedigen erfarenhet av navigering och båtutbildning från sina hemmaförband. -Syftet är bla. att vidareutbilda i högfartsnavigering, en förmåga som Sverige anses vara bland de bästa i världen på. Den första kursen genomfördes under år 2007. Den nuvarande är den 4:e kursen totalt och vad jag förstod så kommer det flera efterföljare, för kursen har rönt stor internationell uppmärksamhet som en mycket gedigen sådan. "Vi har haft kursdeltagare från USA, England, Holland och Finland. I denna kurs har vi fyra utländska deltagare, två från USA och två från Holland." berättar kurschefen.

"VAD SKER DENNA VECKA, FÖRUTOM MUSEIBESÖKET, OCH HUR SER FRAMTIDA VECKORS INNEHÅLL UT?" frågar jag.

"Den här veckan kommer vi främst fokusera på att öka farten under navigationsövningarna och att också på allvar komma igång med mörkernavigeringen i lite högre fart. Senare skall vi också skjuta med vapensystemen/ med våra 12,7 mm kul-sprutor både ifrån ringlavett och med dubbellavett nere på Askö, i södertäljeinloppet. Senare kör vi landstigningsövningar tillsammans med de soldater som ligger inne just nu

för att bli båtförare. Det blir en bra möjlighet att både för våra internationella elever få övningstrupp för den nivån de skall öva på likväl som att våra svenska blivande båtförare får lära sig soldatrollen innan de själva senare i sin utbildning sitter bakom spakarna. Det ger också ett bra tillfälle för soldaterna att träffa de utländska eleverna och faktiskt se att det finns en internationell prägel på verksamheten redan här och nu. Vi kommer också att ha eskortövningar med Close air support från Gripenflygplan vilket är en förmåga vi utvecklat ytterligare så att den ska kunna användas och ledas från våra båtar mot rörliga mål på vattnet likväl som mot landmål i skärgårdsterräng.”

Lindkvist berättar också att amerikanerna köpt in stridsbåtar och att både engelsmän och holländare är mycket intresserade av att göra detsamma. ”De här kurserna har varit mycket säljande vad avser vår båtmateriel, men även våra förmågor. De rapporter och artiklar som skrivits av tidigare elever på ICC kurserna om stridsbåten och stridsbåtskompaniets befäl lämnar ett mycket tydligt positivt avtryck. Det har fått en stor spridning och efterfrågan för att komma hit och genomföra utbildning är nu större än vad vi kan möta.” säger kurschefen och fortsätter:

”En bra artikel att läsa om detta finner du i oktobernumret av UK Royal Marines tidning ”Globe and Laurel”, som ges ut i ca 15.000 ex över hela världen. Att Britter och holländare vill köpa våra stridsbåtar står utom all tvivel. Vi har kontinuerliga besök på både hög och låg nivå vid regementet som pekar tydligt i den riktningen. Det hänger dock mycket på att Sverige dels kommer iväg och kan visa att båtarna fungerar i deras koncept i insatsområden som tex i operation Atalanta (Adenviken) och dels att Sverige också möter de önskemål om att få genomföra mer långtgående prov i bl.a. Storbritannien under nästa år. Dessa prov skulle också kunna ge Amfbat mycket ”Lessons Learned” för framtida operationer. Holländarna vill dessutom att amfibiebataljonen skall delta i övningsinsatsen Atalanta med stridsbåtar för att med dessa transporteras i LPD-fartyget Johan de Witt.”

”Besöket på kastellet har under alla kurserna varit ett stående inslag. Det är ett sätt för oss att ge deltagarna lite kulturpoäng samtidigt som vi kan på ett bra sätt förmedla hur vår svenska- och kårhistoria ser ut.” konstaterar kurschefen vidare och säger att...”Mot slutet av kursen genomförs också stridsnavigering med NVG/mörkerhjälpmedel/Goggles.”

”HUR HAR DE UTLÄNDSKA DELTAGARNA UPPFATTAT KURSEN?”
frågar jag och Lindkvist svarar:

Eleverna får grunderna i skyddstjänst som att täta båtar och släcka bränder samt genomgång på den svenska livräddningsutrustningen innan körningen med båtarna börjar.

”Ett av de holländska besöken som varit på kursen uttryckte: Det här är en förmåga som vi helt saknar idag samtidigt som vi har båtar som gör 40 kn + som nu börjar levereras till oss. Det snabbaste och säkraste sättet för oss att erhålla den förmågan är att skicka vår personal till er. Kan ni ta emot 24 elever/år de närmaste fem åren... sa han, och skrattade.

”MJA NI KAN NOG I ALLA FALL FÅ TVÅ NÄSTA ÅR, svarade jag...”

”HAR KURSDELTAGARNA FÅTT PROVA PÅ ANDRA BÅTTYPER ÄN STRIDSBÅTEN?” lägger jag till.

”Jodå, eleverna har också fått prova på våra andra båtar, fartyg och sväware. På så sätt får de med sig en bild hem om vad amfibiebataljonen har för båttyper och vilka möjligheter och begränsningar de har. Att åka sväware snabbt i skärgården är en helt annan sak än att åka båt fort i skärgården. Terrängen som finns i Sverige och i synnerhet i Stockholmsområdet är unik på många sätt. Kan man lära sig att köra båt i 40 knop här i alla väder och ljusförhållanden så kan man göra det var som helst i hela världen. Möjligheterna att öva högfartsnavigation i svår terräng och också skjuta skarpt från båt mot landmål är också en stor begränsning i elevernas hemländer (främst UK och NL). Det vi visar upp på kursen har också skapat ett intresse för att komma hit och förlägga en del av sin egen utbildning på plats i Sverige.” avslutar kapten Lindkvist. ■

Text: WEM
Foto: Luli

Från koja till slott

Det är minus 15 grader, det enda ljud som hörs är soldaternas knarrande steg när de exercerar vid vaktkuren. Under hela december och en bit in på januari, bestred Amfibieregementet högvakten på Stockholms slott och på Drottningholm.

TROTS KYLA, KALLA VINDAR och ymnig snöfall fylldes borggården med besökare vid varje vaktavlösning. Soldaterna runt om i vaktkurerna fick en hel del frågor av skiftande karaktär. Förutom att de löste en skarp bevakningsuppgift, fungerade de också som guider och ambassadörer för kåren, inte minst har de blivit fotograferade av tusentals turister.

Kylan ställde krav på både soldaterna och officerarna, här kom erfarenheter av både fälttjänst och vinterutbildning väl till nytta. Det är lätt att förfrys sig när man står still, för att undvika kylskador fanns det hela tiden en patrull som försåg vaktsoldaterna med varm saft eller choklad. Vakhavande major och vaktcheferna genomförde också tätare visitationer för att hela tiden kontrollera läget på soldaterna. Vid behov ändrades också vaktpassen för att underlätta för soldaterna.

En gammal tradition

Högvakten är en tradition som har funnits sedan 1523. Från början hette det kungavakten och de enda som utövade detta var Livgardets soldater. Från mitten på 1800-talet nyttjades andra förband ur Stockholms garnison för högvakten, men från 1960-talet är det hela försvarsmaktens angelägenhet att skydda den kungliga familjen.

Många högvaktsdygn

Amfibieregementet har totalt 76 högvaktsdygn vilket är att betrakta som ganska många. Huvuddelen av de dygnen har genomförts av

Humöret var ständigt på topp trots kyla och kalla vindar.

Viss stunder var snöfallet så kraftigt att soldaterna försvann i en vit massa.

Amfibieinsatskompaniet som ryckte in i maj 2009 och muckar i mars 2010. Även skyttekompaniet, lednings- och underhållskompaniet har gått högvakt under januari, så i stort sätt hela förbandet har varit involverat, personal ur bevakningsbåtkompaniet har också förstärkt upp med officerare.

Omtyckta soldater

Vintervädret till trots och ibland enformiga uppgifter, uppträdde både soldater och officerare ur förbandet med stor proffsighet. Slottet är i regel ofta ganska välbesökt av turister från olika delar av världens hörn, men i publiken står det lika ofta någon traditionskunnig individ, civil eller officer som granskar verksamheten och vid minsta felaktighet ring-er de direkt till slottet, men inga sådana samtal ägde rum. Vid flera tillfällen berömde dessutom slottets personal Amf 1 soldater för deras artiga, proffsiga och positiva uppträdande.

Omväxlande tillvaro

Det är med stolthet vi ser våra soldater lösa uppgifter i olika miljöer och under skiftande förhållanden, ena dagen lever och agerar de ute i terrängen och bor under bar himmel för att nästa dag stå uppsträckt i en vaktkur för att bevaka den kungliga familjen på slottet. ■

*Text & Bild
Kristina Swaan, Amf 1*

Soldaterna förbereder sig inför vaktavlösningen.

Amfibiekåren återinviger Norrbron

– Högvakten, påbörja vaktavlösning!

LÖRDAG DEN 23 JANUARI, klockan 12.08 gav konferencieren *John Chrispinsson* order till Victoriabataljonen, soldater ur Amfibieregementet, att påbörja vaktavlösningen på slottet.

För första gången på drygt två år marscherade återigen högvakten den gamla anträdesvägen för att genomföra vaktavlösningen på slottet och därmed var bron nu åter i bruk.

Det var ju lite festligt att det var Amfibieregementet och delar ur Victoriabataljonen, som för dagen gick högvakt då kronprinsessan skulle lägga den sista stenen på Norrbron.

Norrbron har ett kulturhistoriskt minne men den har också under många år fungerat som en central punkt för högvakten som gör sin anmarsch härifrån mot slottet.

Under renoveringen har högvakten marscherat andra vägar men i och med invigningen återtogs nu den ordinarie marschvägen.

Stockholms äldsta bro

Norrbron är över 200 år gammal och Stockholms äldsta. Den öppnades för trafik redan 1807 och förbinder Norrmalm med Gamla Stan. Bron har under årtionden fungerat som paradgata, både korteger och begravningsståg har passerat över Norrbron och självklart då också vaktparader.

Sista stenen på plats

Drygt en timme efter att högvakten passerat, placerade *Kronprinsessan Victoria* den sista stenen på bron, ett historiskt ögonblick då *Gustav III* lade den första stenen. Med vid invigningen närvarade också finansborgarrådet *Sten Nordin* och trafikborgarrådet *Ulla Hamilton*. Måndag den 25 januari öppnas bron återigen för biltrafik. ■

Den sista stenen i Norrbron är lagd av Kronprinsessan Victoria, trafikborgarrådet *Ulla Hamilton* fyller kanterna med sand.

Högvakten marscherar ordinarie väg mot vaktavlösningen på slottet.

Text & Bild
Kristina Swaan

Överlämning av ambulans-stridsbåtar till Amfibie- regementet

Interiören nere i vårdutrymmet.

Två kvalificerade vårdplatser och två liggande alt 3 sittande.

– DAGENS ÖVERLÄMNING AV STRIDSBÅT 90HS AMBULANS,

är en stor och viktig milstolpe. Dagens leverans innebär att vi kan täppa igen en lucka i systemet.

En lucka som kanske inte uppfattas som så besvärande i det dagliga arbetet när vi utbildar, tränar och övar olika enheter i taktiska scenarier, stridstekniska situationer eller operativa sammanhang. Men som är helt avgörande i en skarp situation. Min erfarenhet som bataljonschef i Kosovo visar med all önskvärd tydlighet att man inte startar en operation utan att ha klart sjukvård och hur sjukvårdskedjan skall fungera, sa överste Ola Truedsson, chef Amfibieregementet.

Överste Ola Truedsson

Torsdag den 28 januari överlämnade försvarsmaterielverket (FMV) fyra stycken ambulansinredda stridsbåtar under en ceremoni på Amfibieregementet. Dessa fyra stridsbåtar med sjukvårdsresurser, är efterlängtrade och utgör en viktig hörnsten för amfibiebataljonen.

Till form och framförande skiljer sig inte de ambulansinredda strids-

« Samarbetet
mellan alla aktörer
har fungerat
mycket bra »

Projektledare Kristofer Gattenberg.

båtarna nämnvärt med dem som nyttjas för trupptransport och annat. De största förändringarna syns inne i båten.

Däcksnivån är något förhöjt och dörren ner till transportutrymmet är helt annorlunda. Syftet med de förändringarna har varit att underlätta arbetsmiljön för sjukvårdspersonalen ombord. Med en bredare nedgång är det betydligt lättare att ta ner en patient som behöver transporteras på bår.

I ambulansen finns det två kvalificerade vårdplatser, det finns plats för ytterligare två liggande alternativt tre sittande patienter. En ambulansstridsbåt har samma kapacitet som två ambulansbilar.

Projektet påbörjades redan 2006, med projektledare Kristofer Gattenberg (FMV), i spetsen. Förutom FMV har flera aktörer varit inblandade i framtagandet av stridsbåten, brukarna, det vill säga försvarsmakten, Docksta och Muskövarvet AB.

– Samarbetet mellan alla aktörer har fungerat mycket bra. Den största utmaningen har varit bullerfrågan ombord. Precis som i alla projekt måste miljölagar efterföljas, vi har jobbat hårt på att få ner bullernivån i styrhytten och i vårdutrymmet, slutligen lyckades vi, sa Kristofer Gattenberg, projektledaren för stridsbåt 90HS ambulans.

Snart kan ambulans stridsbåtarna skönjas ute i skärgården, de är försedda med röda korset som sig bör. ■

Text & Bild
Kristina Swaan

Kustjägardagen

DEN 11–13 SEPTEMBER ANORDNADES den årligt återkommande kustjägardagen på Korsö. Tyngdpunkten låg på lördagen den 12:e. Det var genom ett försvarsbeslut den 15 september 1956 som kustjägarutbildningen föddes. Således har verksamheten dryga 50 år på nacken. Helgen som är närmast detta datum sker en återträff för alla medlemmar i kustjägarveteranerna. Utbildningsinnehållet har förändrats under tidens gång. När det var som störst hade vi i krigsorganisationen 8 st kustjägarkompanier med 267 man i varje. Både redaktören för B-S och jag har varit krigsplacerade som chefer för var sitt kompani. Numera lever utbildningen en mer tynande tillvaro inom ramen för amfibiebataljonen.

Till denna sammankomst var vi 250 veteraner som hörsammat kallelsen. Förutom dessa veteraner deltog årets kustjägare som är under utbildning. Möjligen de sista, i vårt slag, med värnplikten som grund.

Fredagen var en ankomstdag med inkvartering. Så var det också under lördag förmiddag. Själva tog *Anders Joninger* och jag oss ner till Stavnäs med bil på lördag morgon. Här registrerades man och fick ett personligt program med namn och allt liksom uppgift om var man skulle vara förlagd. Vi väntade in amfbat svävare som tar 60 man. Det blev

några snabba turer innan alla var på plats på Korsö. På bryggan försåg man sig med sängkläder och letade upp sitt "pörte", varefter det vankades förevisning av åldersklassen.

Dels genom en förevisning av materiel dels genom en insats mot en spelad fiende.

Efter lunch fick de olika åldersklasserna tävla mot varandra i 16 lag om 12 man i varje. Moment som handgranatskastning och skarpskytte med AK 5 ingick.

Under eftermiddagen genomfördes en högtidsceremoni. Kustjägarveteranerna stod årskullsvis uppställda bakom skyltar med utbildningsår. Även inne-

liggande kustjägarkompani deltog. Musikkår och fanvakt inramade det hela. Årskullarna lämnade av till ordf för KJV (Kustjägarveteranerna). Varefter avlämning skedde till chefen amfibieregementet (*Jonas Olsson*), både från ordf KJV och chefen KJkomp. Efter inledande tal lämnade C Amf1 över till resp chef var-efter överste *Jonas Olsson* avtackades med KJV:s förtjänstplakett i silver.

Därefter skedde en baskerceremoni för de kustjägare som genom åren inte fick behålla sina baskrar efter uttryckningen. Här har genom åren varit lite si och så med den saken. Vissa åldersklasser har fått behålla baskern andra inte. Någon fast policy

från kustjägarskolan har inte förelegat i detta avseende. Hela 34 kustjägare fick nu mottaga baskern som personlig egendom att bäras vid kamratträffar. Härvid bör understrykas att basker med neptunigaffel inte är att betrakta som militär persedel då kombinationen inte längre förekommer inom försvaret.

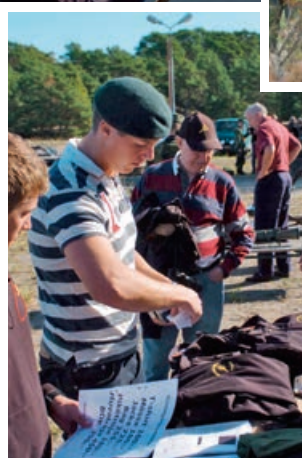
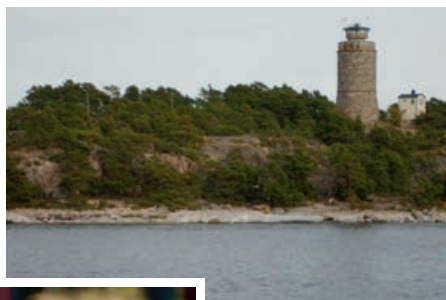
Så vidtog en tyst minut för dem som inte längre är ibland oss och efter att musikkåren spelat "*Den svenske kustjägaren*" samlades menigheten för invigning av tilldelad barack till KJV. C Amfreg manifesterade det med att spika fast en stor gulmålad neptunigaffel i trä på avsedd byggnad.

Så var det dags för festmiddag i matsalen. Glädjeyttringarna visste inga gränser. Sångerna avlöste varandra och det var högt till tak. Efteråt fanns möjlighet att besöka den tillfälliga puben på markan eller som i mitt fall hamna på ett dagrum tillsammans med årskull 69 för försvarspo-

litiska diskussioner och för att väcka gamla minnen till liv. Söndag morgon skedde återtransport efter genomförd återställning.

Det var ett mycket lyckat kustjägar-möte som föreningens ledning har all heder utav. ■

Text: WEM
Foto: Lembke

Båttåg 2009

Under sommaren 2008 genomförde vi en båtutflykt som hade informationstema Kustartilleriet i KAB1 område. På samma vis genomfördes båtresa inom KAB2 o 3 gångna sommar. Denna gång var vi fler båtar och deltagare.

Klart genom Baggenstaket på väg hem.

Denna gång var vi fler båtar och deltagare och vår färd gick från Margreterlund i Åkersberga genom alla tänkbara smala sund över Träsköfjärden, Möjafjärden och Möjaström till Ostholmen/Högböte där vi ankrade våra flytetyg och tillagade lunch. Vädret denna dag innehöll sparsamt med sol men likväl utnyttjades uppehållet till bad av de därtill hågade. Vädret, som sagt, gråmulet fast varmt och vind kring 5m/s – färden söderut över en lätt upprörd Rödkobbsfjärd mot Korsö. Rundvandring på denna vackra ö och information om KAB2. Här blev vi vittne till nedmonteringen av kanonerna. Solen tittade fram (som brukligt på denna ö) och det blev eftermiddagsbad. Förläggning förbereds och grillen tänds. Nybyggd grill genom Kn L Nordin försorg fungerade alldeles utmärkt och smaklig middag med gemytligt prat till sena kvällen.

Dag 2.

Vädret grått, vind närmare 8m/s. Vi stävar österut från Sandhamn där vi gjorde en lov i hamnen. Möts av ganska hård sjö i höjd med Kniphalsgrunden på östra Sandön. Då inte alla i gruppen uppskattade sjöarna styrde vi sydvästvarv över Gråskärsfjärden mot Långholmssundet. Vårt mål är Nättarö och tanken var att gå den yttre vägen om öbarriären. Men så blev det inte. Vi gick väster om Nämndö – vilket gav lä ett tag men efterhand tjock dimma och gammal ostlig sjö. Smet sedan väster om Utö och in i Ryssundet.

Snabbkorv på Nättarö.

Info om KAB2 på Korsö klart.

Lunchstopp Ostholmen.

Söderut i Ålö/ Rånö blev dimman dramatisk men med GPS och ett glatt humör kom vi snabbt till Nättarö, Östermarsviken, som var full med båtar som sökt sig undan dimman. Trots hög beläggning hade vi inga problem att få plats för våra båtar – alubåtar kan som be-

kant köras upp på sandstrand. Inkvartering i vandrarhemmet där vi hade bokat plats. Info om KAB3 från batteriområdet blev inte av då sikten var obefintligt. Istället fin middag på Nättarö krog och därefter välbehövlig vila.

Ny dag.

Fortfarande är vädret inte speciellt tilltalande varför några av oss sätter kurs mot Dalarö och över Jungfrufjärden hem till

hemmabryggan som nåddes i kvällen. Några båtar fortsatte ut mot Bullerön m m och tillbringade ytterligare en natt i Skärgården. ■

Återigen en minnesvärd resa
- Tack!

Text & foto: HJS

Personal- information och utdelning av **NOR** på Amf 1

Personalen uppsatt i exercishallen.

CAmf1 flankerad av sin sekreterare och ställföreträdare som precis har erhållit medaljen för lång och trogen tjänst.

Medaljmotagarna i väntan på utdelningsmomentet.

De här fyra som just erhållit utmärkelsen är likaså del av den sista ISK 1 kursen (ISK 1 = instruktörsskola 1) som avhölls i början på sjuttitalet.

Den 11 dec genomfördes traditionsenligt jullunch på förbandet som föregicks av personalinformation och utdelning av **NoR** (medalj för nit och redlighet).

B-S hade förmånen att få delta och givetvis fasthölls ögonblicket i digitalform. CAmf 1 förrättade medalj-utdelningen. ■

Text & foto: Red

Avlidna medlemmar!

Vi tackar för deras trohet och behåller dem i vårt minne

Lars-Erik Gefvert, Stockholm · Eric Jarneberg, Täby

Richard Leissner, Bergby · Jan Nordlander, Norrtälje

Arne Qvarnström, Vaxholm

Foto: K Svatan

Välkomna!

VAPENBRÖDERNAS ÅRSMÖTE 2010

Den **13 mars** avhålls årsmöte på Berga.

Buss avgår från Färjeläget Vaxholm kl 09.30
Via Täby, Danderyd och Klarabergsviadukten.

Systrar och Bröder

Kom till vårt årsmöte – ny ordförande skall väljas.
Ta med din syn på vår framtid.

Anmäl dig **senast den 10 mars** till Christina Grahns
tel. 08 541 350 61 alt 070 671 27 14.

Du kan också maila: christina.grahn@telia.com

Meddela även var du vill kliva på bussen.

Ange ditt personnummer (för inpassage).

Preliminärt program:

- ◆ Ankomst Berga ca 10.45
- ◆ Lunch i militärmatsalen
- ◆ Sedvanliga årsmötesförhandlingar
- ◆ Ny ordförande väljs
- ◆ Nya Regementschefens presentation
- ◆ Visning av Slottet och minneshuset över Helge Axelsson Jonsson